

KLAGANDE

Fingerprint Cards AB, 556154-2381

Ombud: Advokaterna Claes Lood, Dimitrij Titov och Joacim Öhlund
Box 55555
102 04 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 18 december 2015 i mål nr
5678-15, se bilaga A

SAKEN

Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Fingerprint Cards AB (bolaget) yrkar att kammarrätten upphäver Finansinspektionens beslut den 26 februari 2015.

Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande. Sammanfattningsvis handlar den förevarande processen om huruvida kundens namn tillsammans med vad som har offentliggjorts genom pressmeddelanden under perioden den 14 april – den 4 september 2014 utgör insiderinformation. Någon annan information än kundens namn har inte undanhållits marknaden.

Finansinspektionen har inte åberopat någon bevisning över huvud taget i fråga om betydelsen av kundens identitet för en förnuftig investerare. Att förvaltningsrätten ändå har dömt i frågan till nackdel för bolaget måste innebära att domstolen antingen anser att det är ett notoriskt faktum att en kunds identitet alltid har en väsentligt kurspåverkande effekt eller att detta primärt är en ren rättsfråga. Att detta är ett notoriskt faktum, dvs. något som en förnuftig investerare erfarenhetsmässigt alltid har intresse av liksom att det alltid skulle ha en väsentlig kurspåverkan, bestrids. Bolaget bestrider också att förvaltningsrätten har bedömt saken primärt ur ett rättsligt perspektiv, baserat på i övrigt tillgängliga omständigheter i målet. Detta då det inte har funnits tillräckligt med underlag för att göra en sådan bedömning. Bedömningen måste grunda sig på bevisningen i det enskilda målet. Det vidhålls att det måste ankomma på Finansinspektionen att styrka i det enskilda fallet att kundens identitet har väsentlig betydelse för en förnuftig investerare och erfarenhetsmässigt har kursdrivande effekt. Någon sådan bevisning finns inte. Finansinspektionens beslut borde redan på denna grund undanröjas. Loggboksreglerna baserar sig på ett straffrättsligt regelverk och det är därför angeläget att förvaltningsdomstolarna noggrant iakttar de beviskrav som rimligen gäller, dvs. att inspektionen ska styrka bortom allt rimligt tvivel att bolaget har varit skyldigt att föra loggbok.

Allt det som bolaget har presenterat i målet visar vad ”den förnuftige investeraren” redan kände till om händelsen under den aktuella perioden. Bolaget har inte påstått att aktuella pressmeddelanden inte har innehållit någon kurspåverkande information (med undantag av pressmeddelande ett). Tvärtom har bolaget aldrig ifrågasatt att den information som har publicerats genom pressmeddelande två till fyra kan anses ha innefattat sådant som typiskt sett är kurspåverkande. Informationen har dock offentliggjorts i tid varför någon loggboksplikt inte har uppkommit.

Redan i det första pressmeddelandet den 20 december 2013 framgick information av betydelse för marknaden. Det blev bl.a. klart för marknaden att det rörde sig om ett samarbete mellan bolaget och en s.k. global Tier 1-aktör, dvs. en av de topp tio allra mest framgångsrika smartphonetillverkarna i världen. Det framgick även av informationen i pressmeddelandet att det inte kunde röra sig om ett samarbete med den världsledande tillverkaren Samsung eftersom det bolaget vid denna tidpunkt inte satsade på en touchsensor utan på en swipesensor till sina telefoner. Bolaget informerade också marknaden i sin bokslutskommuniké för år 2013 om att det rörde sig om ett samarbete med någon av de fem största tillverkarna av smartphones i världen. Det var mot bakgrund av de relativt blygsamma tre miljoner enheter som bolaget redovisade att dess kund förväntades köpa under hela 2014 också uteslutet att kunden skulle kunna vara det då världsledande bolaget Samsung. Apple hade under 2012 förvärvat en egen tillverkare av fingertryckssensorer varför det även var uteslutet att Apple skulle kunna vara bolagets kund. Detta var marknaden naturligtvis väl medveten om och kunde därmed, också mot bakgrund av bolagets bokslutskommuniké i februari 2014 jämförd med International Data Corporations, IDC, statistik över vilka bolag som var de fem största tillverkarna i världen, dra slutsatsen att bolagets kund måste vara någon av företagen Huawei, Lenovo eller LG.

Dessa tre aktörer hade ungefär samma marknadsandelar och bedömdes av marknaden ha i allt väsentligt samma framtidsutsikter. Givet de små skillnader i marknadsandelar m.m. som bolaget har påvisat dessa tillverkare emellan har Finansinspektionen inte visat varför eller på vilket sätt identiteten hos en av dessa i sig självt ska utgöra insiderinformation. Att marknaden eller "den förnuftige investeraren", oaktat det ekonomiska utfallet som redan offentliggjorts i bolagets kommunikation till marknaden, skulle lägga större viket vid varumärket Huawei än varumärkena LG eller Lenovo har inte ens gjorts gällande från inspektionens sida.

Av vittnesförhöret med aktieanalytiker Johan Broström framkommer att det måste anses som alldeles uppenbart för marknaden att varken Apple eller Samsung kunde vara bolagets samarbetspartner. Identiteten på Huawei, i ljuset av all annan information som bolaget hade publicerat under perioden och vad som i övrigt var känt för marknaden, saknade väsentlig betydelse för bolagets börskurs.

Det framgår av bolagets åberopade bevisning att bolagets börskurs inte i samband med något pressmeddelande har rört sig markant uppåt utan snarare sjunkit. Detta trots all gratispublicitet som bolaget fick i samband med Huaweis egen marknadsföring. Kursrörelsen kan inte vara av avgörande betydelse för bedömningen i målet men detta saknar ändå inte helt betydelse. Bolagets kursrörelse utgör ett bevisfaktum på att namnet på kunden i sig inte är insiderinformation.

Till stöd för sin talan har bolaget gett in ett antal handlingar, bl.a. ett intyg av Johan Broström från den 25 februari 2016, uppgifter från Strategy Analytics och en utskrift från webbplatsen Ars Technica.

Finansinspektionen bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Bolagets kännedom om kundens identitet tillsammans med de specifika uppgifter som offentliggjorts i de olika pressmeddelandena har

utgjort insiderinformation även om endast tre av de fyra pressmeddelandena nu är föremål för kammarrättens prövning. Bedömningen av om väsentlighetsrekvisitet i 1 § första stycket 7 lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument är uppfyllt ska inte utgå från någon fast procentsats och det saknar betydelse om en kursförändring faktiskt har inträffat. Väsentlighetsrekvisitet ska ges den innebörden att med insiderinformation avses information som en förnuftig investerare skulle kunna förväntas utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut. Bolagets aktier handlas av många helt vanliga köpare som inte klassificeras som professionella. Det kan således inte ha stått klart för marknaden vilka kunder som var aktuella och för ”den förnuftige investeraren” spelade det därmed roll vem som var kund till bolaget. I synnerhet som bolaget genom pressmeddelanden och Finansinspektionens databas signalerat till marknaden att informationen var kurspåverkande.

I de aktuella pressmeddelandena fanns information gällande en kommande samarbetspartner till bolaget. I och med informationen i pressmeddelandena fanns det tillräckligt konkret information om att en affärshändelse skulle komma att ske, vilket var viktig information för marknaden. Firmanamnet Huawei innebar att det fanns ett existerande bolag, att bolaget hade en avtalspartner. Identiteten på detta företag spelar därför roll och utgör insiderinformation under perioden i fråga. Målet rör främst en rättslig bedömning av denna situation. Det avser en administrativ sanktionsavgift och straffrättsliga regler är inte tillämpliga.

Den åberopade bevisningen kan tolkas på olika sätt och har inte fullt så stor betydelse som bolaget vill göra gällande. I bolagets bokslutskommuniké för år 2013 framgår t.ex. på sidan ett information om att bolaget har vunnit en Design Win med en av världens fem största tillverkare av smartphones medan det på sidan två framgår att bolaget har vunnit sin första Design Win med en av de sex största mobiltillverkarna. Denna information, tillsammans med att det i bokslutskommunikén också framgår att bolaget har vunnit sin

första Design Win från en global Tier 1-tillverkare, är också något som en förnuftig investerare måste ta ställning till. Om "den förnuftige investeraren" också läser den statistik från IDC som bolaget har åberopat måste denne likaså ta ställning till att Huawei när det gäller t.ex. tillväxten var på plats tre och inte på plats fem vid denna tidpunkt. Det är en rörlig marknad och "den förnuftige investeraren" vill också gärna veta om bolagets avtalspartner var Lenovo eller LG. Vittnet Johan Broströms uppgifter i denna del kan inte heller läggas till grund för att det inte var av betydelse för marknaden att veta vem som var bolagets samarbetspartner.

Kammarrätten har den 12 oktober 2016 hållit muntlig förhandling i målet. Vid förhandlingen har på begäran av bolaget vittnesförhör hållits med Johan Broström.

Vid vittnesförhöret framkom bl.a. följande. Johan Broström har arbetat som aktieanalytiker med fokus på telekombranschen sedan 1993. Han fick ett uppdrag från bolaget att analysera det vid en tidpunkt då bolaget fortfarande var nystartat. Eftersom han hade fått uppdraget från bolaget skrev han en aktieanalys utan rekommendation om köp eller försäljning av bolagets aktier. Syftet med analysen var att ge marknaden underlag för bedömning av om man ville köpa eller sälja aktier. Med anledning av bolagets pressmeddelanden fick han särskilt under sommaren 2014 många frågor från aktiemäklare om bolaget. Frågorna handlade om affären var viktig för bolaget, vad som kommer att hända och framför allt om bolagets samarbetspartner var Samsung. Han trodde att samarbetspartnern varken kunde vara Samsung eller Apple. Detta eftersom ordern var för liten för att det skulle kunna röra sig om Samsung och Apple redan för något år sedan hade förvärvat ett eget touchsensorbolag. Han reflekterade själv över Huawei, Lenovo och LG och kanske OTC eller Sony. Om man ska bedöma marknadsutsikterna för ett bolag på denna marknad är de finansiella resurserna bakom de bolag som producerar telefonerna viktigast, inte hur telefonen ser ut. Han bedömde Huawei, Lenovo och LG som ungefär lika

stora vid denna tidpunkt. Det hade haft stor betydelse för marknaden om det var Samsung eller Apple som var samarbetspartnern men inte om det var endera Huawei, Lenovo eller LG. En annan aktieanalytiker hade kunnat komma fram till en annan slutsats än den han själv lämnat i sin analys. Hans analyser vände sig till professionella investerare.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Utgångspunkter för prövningen

Tillämpliga bestämmelser i målet är 1 § första stycket 7 samt 10 a, 20 och 21 §§ lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, AnmL, i den lydelse bestämmelserna hade under år 2014 och vid tidpunkten för Finansinspektionens beslut.

Kammarrätten har i målet att ta ställning till om bolaget har varit skyldigt att föra loggbok under tiden den 14 april – den 4 september 2014 och om Finansinspektionen därmed har haft fog för att ålägga bolaget en särskild avgift.

Bevisbörda m.m.

Bolaget har bl.a. gjort gällande att regelverket rörande loggboksskyldighet baserar sig på ett straffrättsligt regelverk och att det är Finansinspektionen som ska styrka bortom allt rimligt tvivel att bolaget varit skyldigt att föra loggbok i det nu aktuella fallet.

Kammarrätten konstaterar att målet avser ett ingripande från det allmänna mot en enskild i form av en särskild avgift. När det gäller mål som rör ingripanden från det allmänna visar praxis att bevisbördan som huvudregel åvilar den ansökande myndigheten (jfr SOU 2010:29 s. 407). Kammarrätten

anser därför att det är Finansinspektionen som har bevisbördan för att förutsättningarna att ålägga bolaget en särskild avgift är uppfyllda i målet. När det gäller vilket krav som bör ställas på bevisningen kan det konstateras att en administrativ sanktionsavgift är en ingripande åtgärd från det allmännas sida. Av rättssäkerhetsskäl bör beviskravet därför ställas högt. Å andra sidan måste beaktas att syftet med sanktionsavgiften är att bevaka allmänna intressen. Beviskravet kan därför inte ställas lika högt som för en fällande dom i ett brottmål (jfr t.ex. RÅ 2006 ref. 7 och RÅ 1994 ref. 88).

Finns det grund för särskild avgift?

Finansinspektionen har som grund för sitt beslut att ålägga bolaget en särskild avgift bl.a. hänvisat till de tre pressmeddelanden som bolaget har publicerat under perioden den 14 april – den 4 september 2014. I dessa pressmeddelanden har bolaget informerat marknaden om att en affärs-händelse skulle komma att ske mellan bolaget och en inte namngiven avtalspartner. Det är ostridigt i målet att personer inom bolaget kände till vem som var den aktuella samarbetspartnern och att denna information inte hade offentliggjorts under den aktuella tidsperioden. Bolaget har också medgett att informationen som publicerades genom pressmeddelandena kan anses innefatta sådant som typiskt sett är kurspåverkande. Det är således klarlagt att information av specifik natur har funnits inom bolaget under den i målet aktuella tidsperioden.

Frågan är därmed om den information som inte lämnades genom pressmeddelandena, nämligen vem av de största tillverkarna av smartphones i världen som var bolagets samarbetspartner, var ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier. I artikel 1.2 i det första genomförandedirektivet (kommissionens direktiv [2003/124/EG] av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv [2003/6/EG] när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan) ges

väsentlighetskravet betydelsen ”information som en förnuftig investerare skulle kunna förväntas utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut”.

Kammarrätten instämmer i förvaltningsrättens bedömning att uppgifter om att ett bolag ingår samarbete och tecknar avtal med ett annat bolag är uppgifter som typiskt sett är av intresse för personer som kan tänkas investera i det förstnämnda bolaget och som därmed utgör information som erfarenhetsmässigt är ägnad att påverka priset på ett bolags aktier. I likhet med förvaltningsrätten anser kammarrätten också att uppgiften om identiteten på samarbetspartnern är en sådan uppgift som typiskt sett är ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier.

I det nu aktuella målet har ”den förnuftige investeraren” fått information av bolaget om att det kommer att ske en för bolaget viktig affärshändelse med en samarbetspartner som är en av världens största tillverkare av smartphones. Genom den information som bolaget har lämnat har det således väckts förhoppningar om att bolaget ska komma att ingå ett affärsavtal med en av världens största tillverkare. Enligt kammarrättens mening står det redan därmed klart att uppgiften om vem denne tillverkare och samarbetspartner är utgör information som erfarenhetsmässigt är ägnad att väsentligt påverka priset på aktierna i bolaget.

Bolaget gör gällande att ”den förnuftige investeraren” borde ha förstått att bolagets samarbetspartner inte var Apple eller Samsung, dvs. inte någon av världens två allra största tillverkare, utan att det bara kunde vara Huawei, Lenovo eller LG, vilka vid aktuell period fick anses likvärdiga. Bolaget hävdar således att det var känt för ”den förnuftige investeraren” att tänkbara samarbetspartnerns fanns i kretsen av de fem största tillverkarna av smartphones och att dessa fem är de företag som bolaget nämner.

Det synes ostridigt att Samsung och Apple under den aktuella tidsperioden var de två största tillverkarna av smartphones. Enligt bolaget kunde samarbetspartern inte vara Samsung eftersom det fanns information om att Samsung satsat på en swipesensor och bolagets kommande order inte var tillräckligt stor. Kammarrätten konstaterar emellertid att bolaget självt hade informerat marknaden om att samarbetspartern var en av världens största tillverkare av smartphones. Vittnet Johan Broström uppgav också att han under aktuell period fått frågor från professionella aktörer om bolagets samarbete som framför allt gällde om partnern var Samsung. Enligt kammarrättens mening kan det därför inte ha stått klart för ”den förnuftige investeraren” att samarbetspartnern inte var Samsung. Eftersom Samsung vid denna tid var den största tillverkaren av smartphones hade en sådan information varit ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier.

Vilka de övriga tillverkare med stora marknadsandelar som kunde komma ifråga var, om de begränsade sig till enbart fem tillverkare och till just dem som bolaget uppgett samt rangordningen dem emellan kan inte heller anses ha stått klart för ”den förnuftige investeraren”. I målet har det kommit fram att marknaden växlade mycket under denna tid och att bolags marknadsandelar förändrades från tid till annan. Vidare kan det konstateras att inte bara försäljningsandelar utan även finansiella resurser har betydelse för hur ett bolags ställning på marknaden ska bedömas. Vittnet Johan Broström, som för egen del bedömde att varken Apple eller Samsung var trolig samarbetspartner till bolaget, ansåg inte bara Huawei, Lenovo och LG som möjliga partners utan också OTC och Sony.

Oaktat vad bolaget har anfört och åberopat anser kammarrätten således att det genom utredningen i målet står klart att uppgiften om vem av de icke namngivna världsledande tillverkarna av smartphones som var bolagets samarbetspartner utgör information som erfarenhetsmässigt är ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier. Kammarrätten instämmer därför

i förvaltningsrättens bedömning att bolaget varit skyldigt att föra loggbok under tiden den 14 april 2014 – den 4 september 2014.

Förutsättningarna för att påföra bolaget en särskild avgift är således uppfyllda. Beloppet om 150 000 kr får anses skäligt. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Ingrid Engquist
kammarrättsråd
ordförande

Elisabet Reimers
kammarrättsråd
referent

Magnus Mathiasson
kammarrättsråd

Linda Lundqvist
föredragande

KLAGANDE

Fingerprint Cards AB, 556154-2381

Ombud: Advokaterna Claes Lood, Dimitrij Titov och Joacim Öhlund
Advokatfirman Fylgia KB
Box 55555
102 04 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2015-02-26, se bilaga 1

SAKEN

Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten ändrar det överklagade beslutet endast på det sättet att den särskilda avgiften sätts ned till 150 000 kr.

Förvaltningsrätten avslår överklagandet i övrigt.

Dok.Id 683150

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt	08-561 680 01	måndag – fredag 08:00-16:30

YRKANDEN M.M

Finansinspektionen (FI) beslutade den 26 februari 2015 att Fingerprint Cards AB (FPC) ska betala en särskild avgift med 180 000 kr för underlåtenhet att föra förteckning över personer som på grund av anställning eller uppdrag arbetar för bolaget och som har tillgång till insiderinformation som rör bolaget. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

FPC yrkar att förvaltningsrätten ska undanröja FI:s beslut.

FI bestrider ändring och vidhåller sitt beslut.

Förvaltningsrätten har den 1 december 2015 hållit muntlig förhandling i målet. Vid förhandlingen har på begäran av FPC hållits vittnesförhör med Martin Zander.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Enligt 1 § första stycket 7 lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (AnmL) är insiderinformation information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument.

Av 10 a § AnmL framgår att ett svenskt aktiebolag som har gett ut överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden som har tagits upp till handel på en reglerad marknad, fortlöpande ska föra en förteckning över fysiska personer som på grund av anställning eller uppdrag arbetar för bolaget och som har tillgång till insiderinformation som rör bolaget. Förteckningen ska innehålla uppgift om anledningen till att personen tagits upp i den och datum då förteckning-

en senast uppdaterades. Förteckningen ska uppdateras så snart förhållandena ändras.

Enligt 20 § 4 AnmL ska en särskild avgift tas ut av den som helt eller delvis underlåter att föra en förteckning enligt 10 a § AnmL. Av 21 § 4 AnmL framgår att den särskilda avgiften beräknas mellan 0,005 och 0,01 procent av bolagets noterade marknadsvärde vid utgången av månaden före beslutet, dock lägst 15 000 kr och högst 1 000 000 kr, vid underlåtenhet helt eller delvis att föra en förteckning enligt 10 a § AnmL.

Av 15 kap. 6 § lagen om värdepappersmarknaden framgår att ett bolag med aktier upptagna till handel på en reglerad marknad bl.a. ska offentliggöra de upplysningar om verksamheten som är av betydelse för kursen på bolagets aktier. Offentliggörandet ska enligt 17 kap. 2 § samma lag ske så att informationen snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten inom EES och i övrigt följa de bestämmelser som finns i 10 kap. 11 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:17) om verksamhet på marknadsplatser. Enligt 10 kap. 3 § nämnda föreskrifter ska kurspåverkande information offentliggöras så snart som möjligt.

I artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk), anges i definitionen av insiderinformation att det ska vara fråga om information av specifik natur (jfr också prop. 2004/05:142 s. 55 f). I artikel 1.1 i det första genomförandedirektivet 2003/124/EG¹ specificeras att information anses vara av specifik natur om den anger omständigheter som föreligger eller rimligtvis kan komma att föreligga eller en händelse som har inträffat eller rimligtvis kan förväntas inträffa och om denna information är tillräckligt specifik för att göra det möjligt att dra slutsatser om

¹ Kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan

omständigheternas eller händelsens potentiella effekt på priserna på finansiella instrument eller relaterade derivatinstrument.

I förarbeten till AnmL (prop. 2004/05:142 s. 56) anges att bedömningen av om väsentlighetsrekvisitet är uppfyllt inte ska utgå från någon fast procent-sats. Vad som är väsentlig påverkan varierar mellan olika marknader. I stället ska, som angetts i tidigare förarbeten, hänsyn tas till ett flertal olika parametrar, t.ex. allmänna tendenser på marknaden och det finansiella instrumentets speciella egenskaper, såsom t.ex. om en akties värde är högt eller lågt eller normalt föremål för stora fluktuationer. (prop. 1990/91:42 s. 51 f, prop. 1995/96:215 s. 34 ff och prop. 1999/2000:109 s. 53). Vidare har påpekats att det avgörande är om en omständighet erfarenhetsmässigt påverkar kursen då den offentliggörs (prop. 1984/85:157 s. 89, prop. 1990/91:42 s. 51 f, prop. 1995/96:215 s. 35).

Har FPC varit skyldigt att föra loggbok med anledning av uppgifterna i pressmeddelande 1?

Förvaltningsrätten har inledningsvis att ta ställning till om den information som FPC har haft tillgång till vid tiden för pressmeddelande 1, den 20 december 2013, har medfört en skyldighet för bolaget att föra loggbok.

I pressmeddelandet anges att bolagets nya touchsensor för smartphone, FPC1020, har tagit hem sin första större Design Win. Vidare framgår att en global, ledande tillverkare som är en av de allra mest framgångsrika Tier 1-tillverkarna av smartphones. Det anges också att mobiltillverkaren tills vidare vill förbli anonym. Vidare anges att FPC:s definition av en Design Win är ett beslut av ett bolag att börja utveckla en eller flera kommersiella produkter med FPC:s teknologi inbyggd i denna nya produkt/dessa nya produkter. Av utredningen framgår att en Tier 1-tillverkare är en av de 10 största mobiltillverkarna i världen.

FI har anfört i huvudsak följande. FPC:s kännedom om kundens identitet tillsammans med de specifika uppgifterna i pressmeddelandet är typiskt sett sådan information som är ägnad att påverka priset på FPC:s aktier och som en förnuftig investerare sannolikt skulle ha utnyttjat som grund för ett investeringsbeslut. Informationen utgjorde därför insiderinformation och FPC borde ha fört loggbok. Enligt FI:s mening skulle ett samtidigt offentliggörande av att det var Huawei – den tredje största smartphonetillverkaren i världen – som hade valt FPC1020 vid utvecklingen av sin flaggskeppsmodell sannolikt ha skapat förväntningar på ett framtida samarbete av stor betydelse för FPC. Att samarbetet med Huawei var av stor betydelse för FPC och att bolaget hade stora förväntningar på samarbetet framgår av de uppgifter som lämnades i bokslutskommunikén och årsredovisningen för 2013 där utvecklingssamarbetet med Huawei omnämns som en väsentlig händelse för fjärde kvartalet. FPC borde således ha fört en loggbok över de personer som före offentliggörandet deltog i diskussionerna med Huawei eller kände till dessa. Vad gäller innebörden av en Design Win har FI ingen annan uppfattning än vad som framgår av pressmeddelandet. Det är den konkreta informationen i pressmeddelandet och övrig information som har funnits hos FPC som ska prövas och inte vad som eventuellt avses med en Design Win i andra sammanhang i branschen.

De fyra pressmeddelanden som FPC har offentliggjort om samarbetet med FPC har i samtliga fall offentliggjorts enligt bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden. Detta innebär att FPC ansett att pressmeddelandena innehållit kurspåverkande information och att bolaget haft en skyldighet enligt LVM att offentliggöra informationen.

FPC har anfört i huvudsak följande. En Design Win innebär inte att FPC fått någon order eller någon garanti från kunden om en framtida order eller serieproduktion och utgör inte något som helst åtagande från kunden att köpa några produkter från FPC. Detta bekräftas även av det förhållandet att

aktuell fingeravtrycksläsare inte var färdigutvecklad förrän senare under våren 2014. FPC har publicerat ett stort antal Design Wins, varav endast en har lett till serieproduktion i samarbete med en Tier 1-tillverkare. Det framgår inte vilket stöd FI har för sin slutsats att marknaden i detta skede skulle kunna ha förväntningar på ett framtida samarbete. I stället framstår som betydligt mera sannolikt att en förnuftig investerare som har följt bolagets utveckling är medveten om att det inte finns några garantier för framtida samarbeten till följd av en Design Win. För att det ska röra sig om insider-information krävs att en omständighet ska vara sannolik och konkret. En Design Win uppfyller inte dessa kriterier. Tvärtom skulle ett offentliggörande av kundens identitet i detta tidiga skede snarare riskera att vilseleda marknaden. En utveckling av en halvledarkomponent, såsom i detta fall en fingeravtryckssensor, till en slutlig mobiltelefon är en lång och osäker process där diskussioner och inledande order inte på något sätt garanterar en slutlig produkt vari den aktuella komponenten ingår. Detta gäller i synnerhet som tillverkare inte sällan tilldelar Design Wins åt flera leverantörer parallellt där det slutliga valet av komponent görs först långt in i processen. Detta faktum är naturligtvis en förnuftig investerare väl medveten om. Det fanns därmed inte någon icke offentliggjord kurspåverkande information inom FPC vid tiden för det första pressmeddelandet. FI verkar felaktigt tolka pressmeddelande 1 som något slags avtal varmed Huawei förbundit sig att lansera aktuell telefon.

Det stämmer förvisso att FPC i pressmeddelandena har hänvisat till lagen om värdepappersmarknaden. Detta innebär dock inte att FPC bedömt att pressmeddelandena innehållit kurspåverkande information. FPC har under lång tid och tills nyligen standardmässigt gjort denna hänvisning i samtliga pressmeddelanden som bolaget publicerat och hänvisningen kan inte tas till intäkt för att FPC i det enskilda fallet ansett att informationen i sådana pressmeddelanden varit kurspåverkande.

Martin Zander som hörts som vittne i målet har uppgett bl.a. följande. En Design Win kan enligt hans erfarenhet delas ut till flera bolag samtidigt. En Design Win innebär inte någon förpliktelse för kunden att senare lansera produkten. Det pågår ofta diskussioner med flera olika komponenttillverkare parallellt och det är inte säkert att en Design Win leder till något konkret resultat. Dels kan det vara så att kunden bestämmer sig för att inte gå vidare med utvecklingen av produkten och dels kan kunden välja att gå vidare med någon annan tillverkare. Såvitt han känner till brukar det inte föras loggbok med anledning av en Design Win.

Förvaltningsrätten konstaterar inledningsvis att det faktum att FPC skickat ut pressmeddelande 1 och även omnämnt samarbetet med Huawei i sin bokslutskommuniké i februari 2014 talar för att FPC vid den tiden ansett att uppgiften om Design Win varit av stor betydelse för bolaget. Det går inte heller att helt bortse från det faktum att FPC i pressmeddelandet angett att informationen offentliggörs enligt lagen om värdepappersmarknaden. I vart fall innebär den förklaring som bolaget lämnat inte att det helt kan avfärdas att bolaget faktiskt bedömt att det varit skyldigt att offentliggöra informationen. Det får också anses ostridigt att det vid tidpunkten funnits personer hos FPC som haft kännedom om att det var Huawei som var den aktuella leverantören.

Samtidigt måste noteras att det i pressmeddelandet anges att bolaget definierar Design Win som ett beslut av ett bolag att börja utveckla en eller flera kommersiella produkter med FPC:s teknologi inbyggd i denna nya produkt/dessa nya produkter. Ordalydelsen i pressmeddelandet ger således inte stöd för att bolaget faktiskt kommer att få leverera några produkter med anledning av utdelad Design Win. Förvaltningsrätten finner inte heller någon anledning att ifrågasätta vad som blivit upplyst i målet om begreppet Design Win och dess användning inom branschen. Detta får rimligtvis också anses vara information som en förnuftig investerare kan tillägna sig. Förvaltnings-

rätten anser mot denna bakgrund att det inte är visat att den information som funnits hos bolaget vid tiden för pressmeddelande 1 som inte offentliggjorts, dvs. kundens identitet, har varit av sådan specifik natur att den kan anses ha varit ägnad att väsentligt påverka kursen för bolagets aktier. Förvaltningsrätten finner således att FPC inte har varit skyldigt att föra loggbok vid tidpunkten för det första pressmeddelandet.

Har FPC vid någon senare tidpunkt varit skyldigt att föra loggbok?

Förvaltningsrätten har här efter att ta ställning om den information som FPC vid någon senare tidpunkt har haft tillgång till har medfört en skyldighet för bolaget att föra loggbok.

Den 6 februari 2014 preciserade FPC informationen ytterligare vad gäller Design Win och uppgav i sin bokslutskommuniké att bolaget vunnit en Design Win från en av världens fem största tillverkare av smartphones. FPC uppgav även att bolaget bedömde att omsättningen för 2014 skulle komma att överstiga 500 miljoner kr. Den 14 april 2014 meddelade FPC i pressmeddelande 2, med hänvisning till pressmeddelande 1, att bolaget erhållit en inledande förberedande order värd 4 miljoner kr avseende FPC1020 för leverans i maj 2014 och att FPC förväntade sig att leverera över 3 miljoner enheter under 2014 för den här första smartphonemodellen. Den 5 maj 2014 fortsatte FPC att informera marknaden om kontakterna med den aktuella smartphonetillverkaren genom pressmeddelande 3. FPC uppgav då att bolaget erhållit en första order på 18 miljoner kr med produktionsstart i maj 2014. I bolagets delårsrapport för andra kvartalet 2014 angavs att detta utgjorde en väsentlig händelse under kvartalet. Genom pressmeddelande 4 den 4 september 2014 offentliggjordes slutligen att bolagets kund var Huawei.

FI har anfört i huvudsak följande. Den mer specifika information som offentliggjordes i april och maj 2014, tillsammans med den ännu inte offentliggjorda uppgiften om kundens identitet, har i än högre grad än i

pressmeddelandet i december 2013 varit ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktie. Detta gäller särskilt uppgiften om att bolaget fått en order på 18 miljoner kr sett mot bakgrund av att FPC:s nettoomsättning för andra kvartalet enligt kvartalsrapporten uppgick till 44 miljoner kr. Enligt FI:s mening skulle, återigen, ett samtidigt offentliggörande av att det var Huawei som hade valt FPC1020 vid utvecklingen av sin flaggskeppsmodell, sannolikt ha skapat förväntningar på ett framtida samarbete av stor betydelse för FPC. Det framstår som mycket sannolikt att marknads reaktion på informationen även nu – om den hade offentliggjorts – skulle ha medfört en kursstegring på bolagets aktie och att informationen skulle ha utnyttjats av en förnuftig investerare. Informationen om kundens identitet tillsammans med de uppgifter som kom att offentliggöras i pressmeddelandena utgjorde således också vid detta tillfälle insiderinformation. Enligt FI:s mening är det nästan uteslutet att den information som offentliggjordes i samtliga fyra pressmeddelanden inkommit till FPC så kort tid dessförinnan att kravet på offentliggörande ”så snart som möjligt” kan sägas ha efterlevts och att all kurspåverkande information som fanns i bolaget offentliggjordes vid dessa tillfällen.

Kravet att insiderinformation ska vara av specifik natur anses uppfyllt om informationen anger en händelse som har inträffat eller som rimligtvis kan förväntas inträffa och informationen är tillräckligt specifik för att göra det möjligt att dra slutsatser om omständigheternas potentiella effekt på priserna på finansiella instrument eller relaterade derivatinstrument. Aktuell information avser bl.a. att en ledande mobiltelefon tillverkare har valt FPC:s komponent till sin flaggskeppsmodell och att order har mottagits. Enligt FI är detta konkret information om inträffade händelser som uppfyller kravet på att vara av specifik natur. Informationen om Huaweis samarbete med FPC påverkade också kursen på FPC-aktien den 4 september 2014. Kursförändringens storlek är inte avgörande utan om informationen typiskt sett var ägnad att påverka kursen på bolagets aktier. Att kursen dagen därpå föll tillbaka leder

inte till någon annan bedömning. Frånvaron av kursrörelser eller att aktiekursen sjunker efter att kurspåverkande information offentliggörs är inget som är avgörande för bedömningen av om loggboksskyldighet har förelegat. Det är informationens karaktär som ska prövas dvs. om den är ägnad att påverka priset på finansiella instrument och det avgörande är om en omständighet erfarenhetsmässigt påverkar kursen då den offentliggörs.

Det är uppenbart att pressmeddelandet den 4 september 2014 innehöll information av sådan specifik natur som var ägnad att väsentligt påverka priset på FPC:s aktier. Att samarbetet med Huawei var av väsentlig betydelse för FPC framgår av den beskrivning som FPC:s VD lämnade i samband med bolagets bokslutskommuniké den 26 februari 2014. Mot denna bakgrund kan slutsats dras att informationen om det positiva resultatet av samarbetet med Huawei utgjorde insiderinformation innan den blev allmänt känd den 4 september 2014. Ett antal personer inom FPC hade tillgång till informationen och FPC var därmed skyldigt att anteckna dessa personer i loggboken. Verksamhet på marknadsplatser kräver att kurspåverkande information ska offentliggöras så snart som möjligt. Så snart som möjligt innebär att offentliggörandet inte ska ta längre tid än det tar att sammanställa och skicka ut informationen.

FPC har anfört i huvudsak följande. FI:s slutsatser måste enligt FPC sättas i relation till den information om kunden som bolaget har offentliggjort genom ovan redovisade pressmeddelanden och delårsrapporter. Genom pressmeddelande 1 och informationen i bokslutskommunikén den 6 februari 2014 har det blivit känt för marknaden att FPC förväntar sig en kraftig omsättningsökning för helåret 2014 och att bolaget har vunnit en större Design Win med en global, ledande s.k. Tier 1-tillverkare. Det har även varit känt att kunden var en av världens fem största tillverkare. FPC har därefter löpande kommunicerat ytterligare information till marknaden. Bl.a. har bolaget i sin delårsrapport för första kvartalet 2014, den 24 april 2014, fram-

hållit att försäljningen under det andra kvartalet 2014 väntas uppgå till 30–50 miljoner kr. Den 5 maj 2014 meddelades genom pressmeddelande 3 att bolaget erhållit en första order för initial tillverkning, s.k. ramporder, värd drygt 18 miljoner kr med produktionsstart i maj 2014. Här har lanseringsdatumet för första gången preciserats. Den 21 augusti 2014 har FPC lämnat ytterligare uppgifter i sin delårsrapport för andra kvartalet 2014.

Utifrån den i pressmeddelande 2 och 3 angivna leveransmängden tre miljoner enheter under hösten 2014 kunde marknaden dra slutsatsen att FPC:s kund måste vara någon av världens tredje–femte största mobiltillverkare. Detta mot bakgrund bl.a. av att Samsung och Apple lägger betydligt större order än tre miljoner enheter för sina respektive flaggskeppsmodeller. FPC ser ingen anledning till varför marknadsreaktion på samarbetet med Huawei skulle vara en annan än vid ett hypotetiskt offentliggörande av ett samarbete med världens fjärde eller femte största mobiltillverkare, då skillnaderna i marknadsandelar mellan dessa tre är så små. Kundens identitet är därför i sammanhanget av underordnad betydelse och inte i sig att betrakta som insiderinformation. Den information som en förnuftig investerare skulle kunna förväntas utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut är enligt FPC:s uppfattning den information som redan innan lanseringen kommunicerats i pressmeddelandena och inkluderar inte i något fall behov av att publicera firmanamnet Huawei. Informationen i form av kundens namn har således inte varit en sådan icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som varit ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier, och därmed inte utgjort insiderinformation. FI har heller inte förmått att styrka motsatsen.

Ordervärdet om 4 miljoner kr i pressmeddelande 2 bör även sättas i relation till den av FPC redan då kommunicerade prognosen för bolagets helårsomsättning om mer än 500 miljoner kr. Det faller närmast på sin egen orimlighet att en affär med värde av mindre än 1 procent av den av marknaden

förväntade totalintäkten skulle utgöra insiderinformation. Att bolagets faktiska omsättning sedermera blev 233 miljoner kr, ändrar inte bedömningen eftersom aktuellt ordervärde ändå inte kom att överstiga 2 procent av årsomsättningen. Att marknaden inte ansett att den information som publicerats genom pressmeddelande 2 varit väsentligen kurspåverkande indikeras också av att bolagets aktiekurs har fallit i samband med publicerandet av pressmeddelandet. Även i fråga om pressmeddelande 3 har bolagets börskurs fallit i omedelbart samband med offentliggörandet.

Den 4 september 2014 offentliggjorde Huawei att dess nya smartphone Ascend Mate 7 skulle innehålla FPC:s sensor. I pressmeddelandet har den inkluderande fingeravtrycksteknologin fått en framträdande roll. Fingeravtrycksläsaren har fått stor plats i Huaweis marknadsföring av den aktuella telefonen och FPC har omnämnts i reklamfilmen. Marknadsföringen har uppmärksammat i svensk media och internationell press. Detta vederlägger FI:s påstående att aktiekursutvecklingen den 4 september 2014 har berott enbart på att det den dagen kom till marknads kändedom att det var just Huawei som var kund till FPC.

FPC har inte fört loggbok eftersom FPC bedömt att namnet på kunden inte har utgjort insiderinformation. För att information ska vara att anse som insiderinformation krävs bl.a. att omständigheten eller informationen i fråga ska vara ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument. Bedömningen ska ske vid tidpunkten för händelsen och inte i efterhand. Det krävs inte att omständigheten faktiskt har en väsentlig påverkan på priset, men däremot att den typiskt sett har en sådan påverkan. Bevisbördan för att bolaget har brutit mot skyldigheten att föra loggbok åvilar FI. Någon konkret bevisning, utöver påståendet att aktiekursen har stigit med 10 procent den 4 september 2014, återfinns inte i beslutet. FI:s påstående om kursstegring med 10 procent är vidare felaktigt. I vart fall bestrids att FPC:s aktie-

kurs har stigit 10 procent den aktuella dagen som en följd av nyheten om samarbetet med Huawei.

Huawei offentliggjorde samarbetet med FPC kl. 15.00 den 4 september 2014 och FPC gick ut med nyheten först kl. 16.00. Affärsvärlden snappade upp nyheten i tiden däremellan, kl. 15.34. Skillnaden mellan aktiekursen kl. 15.00 (49,70 kr) och stängningskursen (52,75 kr) uppgår till 6 procent. Nästföljande handelsdag sjönk kursen med nästan 5 procent och priset på aktien var kl. 15.00 denna dag 50,25 kr. Ökningen uppgår till drygt 1 procent. Även detta styrker att bolagets bedömning att firmanamnet Huawei inte var en omständighet som var ägnad att väsentligt påverka priset på aktien var riktig. Dessutom är bolagets aktie erkänt volatil. Plötsliga och inte obetydliga svängningar i FPC:s börskurs är inte ovanliga. Att marknaden, när Huawei har kommunicerat lanseringen av sin produkt, tillfälligt har reagerat positivt genom kursökningen kan inte tas till intäkt för att just firmanamnet Huawei varit avgörande för denna positiva kurspåverkande effekt. Effekten är i stället en följd av andra faktorer, såsom det sätt på vilket Huawei har valt att lyfta fram FPC:s produkt i samband med lanseringen av sin egen produkt, och marknads reaktion på dessa externa faktorer. Därutöver ska marknads reaktion på att den information som kommunicerats genom de tidigare pressmeddelandena slutligen har lett till en faktisk lansering av en färdig produkt vari FPC:s touchsensor ingår inte underskattas. Det är med all sannolikhet dessa faktorer som har utgjort anledningen till den inledande positiva kursförändringen, faktorer som omöjligtvis kunde förutspås av FPC och som följdligt inte heller kan betraktas som insiderinformation.

Förvaltningsrätten konstaterar inledningsvis att det från utredningen i målet inte är möjligt att härleda vid vilken tidpunkt information om FPC:s kontakter eller kontraktsförhandlingar med Huawei har funnits tillgänglig inom bolaget. Det går därför inte att med någon säkerhet fastslå vid vilken tidpunkt informationen har varit tillgänglig i bolaget före det att de olika

pressmeddelandena gjorts offentliga. FI anser att det är nästan uteslutet att informationen inkommit till FPC så kort tid innan den offentliggjordes att kravet på offentliggörande så snart som möjligt kan sägas ha efterlevts. Någon utredning som styrker detta föreligger dock inte. Förvaltningsrätten finner därför att det i målet inte är visat annat än att informationen får anses ha funnits tillgänglig inom bolaget åtminstone vid respektive tidpunkt då pressmeddelandena har publicerats.

FPC har anfört att marknaden får anses ha förstått att kunden måste vara världens tredje–femte största mobiltillverkare, att kundens identitet är av underordnad betydelse och att ingen insiderinformation har förekommit i bolaget med hänsyn till att FPC löpande har lämnat information till marknaden. FI anser att det är nästan uteslutet att all kurspåverkande information som fanns i bolaget har offentliggjorts. FPC menar att den enda information som utelämnats är kundens identitet och bestrider att det förekommit information i bolaget som inte offentliggjorts.

Förvaltningsrätten noterar att det faktum att FPC skickat ut ett flertal pressmeddelanden och omnämnt samarbetet med Huawei i andra offentliggjorda dokument talar för att FPC ansett att samarbetet varit av stor betydelse för bolaget. Det samma får sägas om bolagets upprepade och med tiden alltmer specificerade uppgifter om att det rört sig om en av världens största mobiltillverkare. Det går inte heller i detta avseende att helt bortse från det faktum att FPC i pressmeddelandena angett att informationen offentliggörs enligt lagen om värdepappersmarknaden och den förklaring som bolaget lämnat innebär inte heller här att det helt kan avfärdas att bolaget faktiskt bedömt att det varit skyldigt att offentliggöra informationen.

Förvaltningsrätten konstaterar att FPC under tiden den 6 februari–den 4 september 2014 stegvis har offentliggjort information om bolagets mellanhavanden med Huawei, som resulterat i lanseringen av en ny smartphone

med FPC:s fingeravtryckssensor. Att det varit just Huawei som FPC samarbetat med har dock hemlighållits fram till den 4 september 2014. Det måste anses ostridigt att det inom FPC funnits kännedom om att det var just Huawei som bolaget samarbetade med. Förvaltningsrätten anser att uppgifter om att ett bolag ingår ett samarbete och tecknar avtal med ett annat bolag är en uppgift som typiskt sett är av intresse för personer som kan tänkas investera i det förstnämnda bolaget. FPC har här visserligen stegvis redovisat olika fakta om samarbetet och de påföljande order som tecknats. En avgörande information för en investerare är dock med vilket annat bolag FPC samarbetar och får orders från. Värden av informationen att ett bolag fått en order är enligt förvaltningsrättens mening i slutändan beroende av identiteten på det andra bolaget som lagt ordern. Först när investeraren vet vem som lagt ordern kan en fullständig värdering av vad ordern innebär för det levererande bolaget göras. Förvaltningsrätten anser mot denna bakgrund att uppgiften om identiteten på FPC:s kund är en sådan uppgift som typiskt sett är ägnad att påverka priset på bolagets aktier.

Förvaltningsrätten anser mot bakgrund av ovanstående att FPC och personer på bolaget i vart fall från och med att man fick den inledande ordern har haft tillgång till icke offentliggjord information som varit ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktier. Utifrån vad förvaltningsrätten anfört ovan får tidpunkten för när denna information uppkommit anses sammanfalla med tidpunkten för offentliggörande av pressmeddelande 2, dvs. den 14 april 2014. Genom pressmeddelandet har FPC offentliggjort händelser som rimligtvis kan komma att inträffa och bolaget har således haft tillgång till information av specifik natur. Förvaltningsrätten anser vidare att informationen som offentliggjordes var av sådan natur att det med hänsyn till bolagets storlek har varit fråga om en omständighet som, om kundens namn samtidigt hade offentliggjorts, erfarenhetsmässigt väsentligt skulle ha påverkat FPC:s aktiekurs. I detta sammanhang bör noteras att FPC:s omsättning har ökat

från 95,4 miljoner kr 2013 till 233 miljoner kr 2014. En order av ifrågasatt storlek kan därmed inte anses ha varit utan intresse för marknaden.

Den omständigheten att aktiekursen sjönk vid offentliggörandet av pressmeddelandet anser förvaltningsrätten i sig saknar betydelse för bedömningen av om väsentlighetsrekvisitet är uppfyllt. Bolaget har således i vårt fall från den 14 april och fram till den 4 september 2014 haft tillgång till information som är att betrakta som insiderinformation. Mot bakgrund av vad FPC anfört om det faktiska utfallet i bolagets aktiekurs vid tiden för de olika pressmeddelandena samt vid offentliggörandet av att Huawei var bolagets kund erinrar förvaltningsrätten om att bedömningen av informationen ska baseras på vad som erfarenhetsmässigt väsentligen påverkar aktiekursen. Det som FPC anfört innebär således inte att informationen inte utgör insiderinformation.

Förvaltningsrätten finner sammantaget att FPC har varit skyldigt att föra loggbok under tiden den 14 april – den 4 september 2014. Det är i målet ostridigt att bolaget inte fört en loggbok. Bolaget ska därför påföras en särskild avgift.

Avgiftens storlek

FPC:s marknadsvärde uppgick vid slutet av januari 2015 till cirka 1 800 miljoner kr. Detta innebär att avgiften ska beräknas till lägst 90 000 kr och högst 180 000 kr. FPC har inte framställt några invändningar i sak mot den avgift som FI har beslutat, 180 000 kr.

Förvaltningsrätten anser att den insiderinformation som funnits inom FPC har varit av väsentlig betydelse för marknaden. Genom att helt underlåta att föra loggbok under den aktuella tiden har syftet med loggboksreglerna inte kunnat upprätthållas. Överträdelsen av loggboksreglerna är därför allvarlig och har försvårat kontrollen av vilka personer inom företaget som haft till-

gång till insiderinformation och därmed i förlängningen tillämpningen av marknadsmissbruksreglerna. Förvaltningsrätten har emellertid funnit att skyldigheten att föra loggbok uppkommit vid en senare tidpunkt än vad FI ansett. Underlåtenheten har alltså pågått under en kortare tid än vad FI funnit i det överklagade beslutet. Eftersom avgiften bör stå i proportion till överträdelsena men samtidigt ska vara effektiv och avskräckande i det enskilda fallet, finner förvaltningsrätten att den särskilda avgiften bör bestämmas till skäliga 150 000 kr.

Sammantaget finner förvaltningsrätten således att det överklagade beslutet ska ändras endast på det sättet att den särskilda avgiften sätts ned till 150 000 kr. Överklagandet ska därutöver avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1 A).

Daniel Wanhatalo

Rådman

Nämndemännen Wåge Johansson, Eva Lindau och Lars Nordqvist har också deltagit i avgörandet.

Stina Wesslau har föredragit målet.

B E S L U T

Fingerprint Cards AB
Verkställande direktören Jörgen Lantto
Box 2412
403 16 Göteborg

FI Dnr 14-14352
Delgivning nr 2

Finansinspektionen
P.O. Box 7821
SE-103 97 Stockholm
{Brunnsgatan 3}
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Särskild avgift enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

Finansinspektionens beslut

Finansinspektionen beslutar att Fingerprint Cards AB (556154-2381) ska betala särskild avgift med etthundraåttiotusen (180 000) kronor för underlåtenhet att föra förteckning över personer som på grund av anställning eller uppdrag arbetar för bolaget och som har tillgång till insiderinformation som rör bolaget. (20 § 4 lagen [2000:1087] om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument).

Beslutet får överklagas, se bilaga.

Ärendet

Bakgrund

Fingerprint Cards AB (FPC) offentliggjorde genom ett pressmeddelande den 20 december 2013 att de tagit hem sin första större Design Win (beslut av ett bolag att börja utveckla en eller flera kommersiella produkter med FPC:s teknologi inbyggd i den nya produkten/de nya produkterna) avseende FPC:s nya touchsensor för smartphone FPC1020. Vidare angavs att kunden, som var en av de allra mest framgångsrika Tier 1-tillverkarna (en av de tio största mobiltillverkarna i världen) av smartphones, hade valt FPC1020 för sin flaggskeppsmodell med planerad lansering sommaren 2014. Mobiltillverkaren ville tills vidare förbli anonym.

I ett pressmeddelande den 14 april 2014 hänvisade FPC till innehållet i meddelandet i december 2013 samt uppgav att bolaget fått en inledande förberedande order värd 4 miljoner kronor gällande FPC1020 för leverans i maj 2014. FPC förväntade sig att leverera över 3 miljoner enheter under 2014 till mobiltillverkarens nya smartphone-modell.

I ett pressmeddelande den 5 maj 2014 hänvisade FPC till tidigare meddelanden i december 2013 och 14 april 2014 samt uppgav att bolaget nu erhållit en första order för initial tillverkning av FPC1020 värd drygt 18 miljoner kronor för produktionsstart i maj 2014. FPC förväntade sig att leverera över 3 miljoner enheter enbart under 2014 för den flaggskeppsmobil som planerades att marknads lanseras i juli 2014.

Den 4 september 2014 offentliggjorde FPC namnet på den aktuella kunden. FPC uppgav då att Huawei, den tredje största smartphonetillverkaren i världen, samma dag presenterat sin nya globala flaggskeppsmobil, Ascend Mate 7, som var den första Android-mobilen i världen att utrustas med en touchsensor. FPC var stolta över att meddela att Huawei hade valt att använda FPC:s touchsensor FPC1020 i denna globala lansering.

I samband med att det den 4 september 2014 blev känt att FPC:s sensor var en integrerad del i Huaweis nya smartphone steg kursen på FPC:s aktie med drygt 10 procent.

Ärendets hantering

Enligt 10 a § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (AnmL) ska ett bolag som har gett ut bl.a. aktier som har tagits upp till handel på en reglerad marknad fortlöpande föra en förteckning (loggbok) över personer som vid ett visst tillfälle haft tillgång till insiderinformation om bolaget. Med insiderinformation avses information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på ett finansiellt instrument.

Under hänvisning till denna bestämmelse begärde Finansinspektionen den 5 september 2014 att få tillgång till bolagets loggbok med uppgifter om vilka personer hos bolaget som haft tillgång till informationen om ordern på touchsensorn FPC1020 i pressmeddelandet den 5 maj 2014.

Av bolagets svar framgick att bolaget inte fört loggbok i samband med offentliggörandet av något av de ovan nämnda pressmeddelandena.

I en underrättelse till bolaget den 30 oktober 2014 tog Finansinspektionen upp frågan om bolaget överträtt gällande regler genom att underlåta att föra loggbok under perioden den 20 december 2013, då bolaget offentliggjorde information om en s.k. Design Win, till den 4 september 2014, då identiteten på kunden offentliggjordes.

FPC har i ett yttrande i ärendet förnekat att personer hos bolaget haft tillgång till

insiderinformation i samband med offentliggörandet av de ovan nämnda pressmeddelandena.

Finansinspektionens bedömning

Svenska aktiebolag vars aktier eller obligationer är föremål för handel på en reglerad marknad ska föra en förteckning (loggbok) över fysiska personer som på grund av anställning eller uppdrag arbetar för bolaget och som har tillgång till insiderinformation som rör bolaget (10 a § AnmL). Förteckningen ska innehålla uppgift om vem som vid en viss tidpunkt har tillgång till insiderinformation och vad informationen består i.

FPC:s B-aktie är upptagen till handel på Nasdaq OMX Stockholm. FPC omfattas således av reglerna om loggbok i AnmL.

Insiderinformation definieras i 1 § första stycket 7 AnmL som en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument. Denna definition ansågs täcka det som ingår i marknadsmissbruksdirektivets¹ beskrivning av detta begrepp och definitionen ändrades inte i samband med direktivets genomförande (prop. 2004/05:142 s. 55 f.).

För att en icke offentliggjord omständighet ska bedömas vara insiderinformation, krävs det att informationen ska vara ägnad att påverka priset på finansiella instrument. Enligt förarbetena är en omständighet ägnad att förändra kursen på aktierna i bolaget om det framstår som mycket sannolikt att ett tillkännagivande av omständigheten kommer att driva kursen uppåt eller nedåt. Annorlunda uttryckt ska aktierna i bolaget, med beaktande av den inte offentliggjorda omständigheten, te sig under- eller övervärderade och det ska samtidigt kunna förutsättas att marknadens reaktion på omständigheten medför kursstegring eller kursfall. Det avgörande är alltså om en omständighet erfarenhetsmässigt påverkar kursen då den offentliggörs. (Prop. 1984/85:157 s. 89).

I förarbetena till AnmL räknas några typsituationer upp där omständigheterna vanligtvis kan anses vara kurspåverkande. En sådan typsituation avser information om omständigheter som det normalt lämnas upplysning om i årsredovisning, delårsrapport, årsbokslut eller i annan form (prop. 2004/05:142 s. 92).

För att det ska vara fråga om insiderinformation krävs vidare att kurspåverkan är väsentlig. Bedömningen av om väsentlighetsrekvisitet är uppfyllt ska inte utgå från någon fast procentsats och det saknar betydelse om en kursförändring

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk).

faktiskt inträffat. Det riktvärde på tio procent som framgår av äldre förarbeten ska alltså inte tillmätas någon avgörande betydelse. I EU-kommissionens första genomförandedirektiv² ges väsentlighetsrekvisitet innebörden att med insiderinformation avses information som en förnuftig investerare skulle kunna förväntas utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut (artikel 1.2 första genomförandedirektivet).

FPC offentliggjorde genom ett pressmeddelande den 20 december 2013 att en av de tio största och mest framgångsrika mobiltillverkarna i världen avsåg att utveckla en smartphone med bolagets touchsensor FPC1020 inbyggd i den nya produkten. Enligt Finansinspektionens mening skulle ett samtidigt offentliggörande av att det var Huawei – den tredje största smartphonetillverkaren i världen – som hade valt FPC1020 vid utvecklingen av sin flaggskeppsmodell sannolikt ha skapat förväntningar på ett framtida samarbete av stor betydelse för FPC. Utvecklingssamarbetet med Huawei kom även i FPC:s årsredovisning för år 2013 att omnämnas som en väsentlig händelse för fjärde kvartalet.

Enligt Finansinspektionen var FPC:s kännedom om kundens identitet tillsammans med de specifika uppgifterna i pressmeddelandet typiskt sett sådan information som var ägnad att påverka priset på FPC:s aktier och som en förnuftig investerare sannolikt skulle ha utnyttjat som grund för ett investeringsbeslut. Informationen utgjorde därmed insiderinformation.

Den 14 april 2014 meddelade FPC att samarbetet med kunden kommit så långt att bolaget fått en inledande förberedande order värd 4 miljoner kronor. Den förväntade leveransvolymen angavs till 3 miljoner enheter under 2014. Den 5 maj 2014 fortsatte FPC att informera marknaden om kontakterna med den aktuella smartphonetillverkaren. FPC uppgav då att bolaget erhållit en första order på 18 miljoner kronor med produktionsstart i maj 2014. I bolagets delårsrapport för andra kvartalet 2014 angavs att detta utgjorde en väsentlig händelse under kvartalet.

Fortfarande hade marknaden inte annan information om kunden än att denne var en av de tio största mobiltillverkarna i världen. Enligt Finansinspektionens mening var den mer specifika information som offentliggjordes i april och maj, tillsammans med den ännu inte offentliggjorda uppgiften om kundens identitet, i än högre grad än i samband med pressmeddelandet i december, ägnad att väsentligt påverka priset på bolagets aktie. Detta gäller särskilt uppgiften om att bolaget fått en order på 18 miljoner kronor sett mot bakgrund av att FPC:s nettoomsättning för andra kvartalet enligt kvartalsrapporten uppgick till 44 miljoner kronor.

² Kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan.

Enligt Finansinspektionens mening skulle, återigen, ett samtidigt offentliggörande av att det var Huawei – den tredje största smartphonetillverkaren i världen – som hade valt FPC1020 vid utvecklingen av sin flaggskeppsmodell, sannolikt ha skapat förväntningar på ett framtida samarbete av stor betydelse för FPC. Det framstår som mycket sannolikt att marknadens reaktion på informationen även nu – om den hade offentliggjorts – skulle ha medfört en kursstegring på bolagets aktie och att informationen skulle ha utnyttjats av en förnuftig investerare. Information om kundens identitet tillsammans med de uppgifter som kom att offentliggöras i pressmeddelandena utgjorde således också vid detta tillfälle insiderinformation.

I pressmeddelandet den 4 september 2014 avslöjade bolaget att kunden var Huawei, den tredje största smartphonetillverkaren i världen. Av pressmeddelandet framgick att Huawei samtidigt globalt presenterade sin nya smartphone, där FPC:s touchsensor FPC1020 ingick som en del. Vidare framgick att telefonen var Huaweis nya flaggskeppsmodell som skulle bli den första Android-mobiltelefonen i världen att utrustas med en touchsensor. I FPC:s delårsrapport för det tredje kvartalet 2014 framhöll bolaget att ”den framgångsrika lanseringen av touchsensorn FPC1020 i Huawei Ascend Mate 7 den 4 september är den hittills största framgången för vår industriledande teknologi inom smartphones.”

Enligt Finansinspektionens mening är det uppenbart att pressmeddelandet den 4 september 2014 innehöll information av sådan specifik natur som var ägnad att väsentligt påverka priset på FPC:s aktier. Detta belyses inte minst av det förhållandet att när information om kundens identitet blev känd, steg aktiekursen med över 10 procent.

Med hänvisning till vad som sagts ovan konstaterar Finansinspektionen att FPC har haft tillgång till insiderinformation innan och i samband med att bolaget offentliggjorde de ovan angivna pressmeddelandena. Finansinspektionen noterar att FPC i samtliga pressmeddelanden har hänvisat till att informationen offentliggjordes enligt reglerna i bl.a. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. En sådan hänvisning ska enligt 10 kap. 11 § Finansinspektionens föreskrifter om verksamhet på marknadsplatser, FFFS 2007:17, göras när kurspåverkande information offentliggörs. Detta innebär att FPC uppenbarligen även för egen del ansett att informationen om de olika utvecklingsfaserna i kontakterna med Huawei var av betydelse för marknadens bedömning av FPC och priset på bolagets aktier.

FPC var således skyldigt att föra en förteckning över de personer som hade tillgång till informationen om utvecklingssamarbetet med Huawei. Genom att inte i något skede under tiden fram till den 4 september 2014 föra en sådan förteckning, har FPC överträtt reglerna om loggbok. Det föreligger således grund för att påföra bolaget en särskild avgift.

Avgiftens storlek

Den särskilda avgiften ska motsvara mellan 0,005 och 0,01 procent av bolagets noterade marknadsvärde vid utgången av månaden före detta beslut, dock lägst 15 000 och högst 1 000 000 kronor (21 § första stycket 4 AnmL).

FPC:s marknadsvärde uppgick vid slutet av januari 2015 till cirka 1 800 miljoner kronor. Detta innebär att avgiften ska beräknas till lägst 90 000 kronor och högst 180 000 kronor.

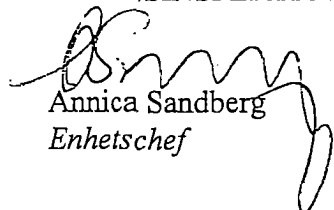
Vid prövningen av avgiftens storlek lägger Finansinspektionen följande omständigheter till grund för bedömningen.

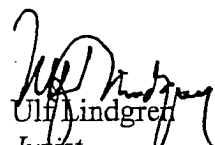
Bestämmelserna om loggbok tillkom som ett led i genomförandet av marknadsmissbruksdirektivet. Enligt EU-kommissionens tredje genomförandedirektiv³ är syftet med loggboken att skydda marknadsintegriteten och möjliggöra en kontroll av flödet av insiderinformation för att kunna se till att informationen hålls konfidentiell. Loggboken är även ett användbart instrument för de myndigheter som ska övervaka tillämpningen av lagstiftningen om marknadsmissbruk (tredje genomförandedirektivet skäl 6).

Den insiderinformation som FPC haft tillgång till har varit av väsentlig betydelse för marknaden. Genom att helt underlåta att föra loggbok under den aktuella tiden har syftet med loggboksreglerna för FPC:s del inte kunnat upprätthållas. Överträdelsen av loggboksreglerna är därför allvarlig. Vid en sammanvägning av samtliga omständigheter i ärendet finner Finansinspektionen att den särskilda avgiften ska bestämmas till den högsta summa som kan bli aktuell i det här fallet, det vill säga 180 000 kronor.

Överträdelsen kan inte anses ringa eller ursäktlig. Det föreligger inte heller några särskilda skäl i övrigt för eftergift av avgiften.

FINANSINSPEKTIONEN

Annica Sandberg
Enhetschef

Ulf Lindgren
Jurist
08-787 8081

³ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det bl.a. gäller upprättande av förteckning över personer som har tillgång till insiderinformation.

HUR MAN ÖVERKLAGAR TILL FÖRVALTNINGSRÄTTEN

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det. Skriv i så fall till Förvaltningsrätten, men sänd in skrivelsen till: Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 STOCKHOLM.

Ange i er skrivelse ärendets nummer, vilket beslut ni överklagar, den ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet skall ändras. Underteckna skrivelsen och ange namn och adress.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fick detta beslut. Om överklagandet kommer senare får det inte prövas.

Finansinspektionen sänder överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning, om Finansinspektionen inte själv ändrar beslutet på det sätt ni har begärt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.